

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 19 lutego 2016 r.

Pozycja 118

POSTANOWIENIE z dnia 18 lutego 2016 r. Sygn. akt Ts 186/14

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Andrzej Rzepliński – przewodniczący
Leon Kieres – sprawozdawca
Marek Zubik,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 października 2014 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej Przedsiębiorstwa Usługowo-Wielobranżowego „M.” Sp.j.,

p o s t a n a w i a:

nie uwzględnąć zażalenia.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 9 lipca 2014 r. (data nadania) Przedsiębiorstwo Usługowo-Wielobranżowe „M.” Sp.j. (dalej: skarżąca, spółka) zakwestionowała zgodność art. 3 § 1 i 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, ze zm.; dalej: p.p.s.a.) z art. 45 ust. 1 Konstytucji.

Skarżąca łączy zarzut naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji z odmową uruchomienia w jej sprawie procedury przed sądem administracyjnym w celu dokonania oceny legalności przeprowadzenia postępowania kontrolnego w spółce zakończonego wydaniem wyniku kontroli.

Postanowieniem z 20 października 2014 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił analizowanej skardze konstytucyjnej nadania dalszego biegu. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna jest przedwczesna. W rozpatrywanej sprawie, mimo wydania wyniku kontroli, nie doszło jeszcze bowiem do niekorzystnego ukształtowania sytuacji prawnej skarżącej, a zatem do władczej ingerencji w jej konstytucyjne prawa i wolności. Ponadto, w zakresie zarzutu dotyczącego braku możliwości poddania kontroli sądów administracyjnych czynności kontrolnych przeprowadzonych w spółce, Trybunał uznał skargę skarżącej za skargę na stosowanie prawa.

Na powyższe postanowienie pełnomocnik skarżącej wniósł w ustawowym terminie zażalenie. W złożonym środku odwoławczym podniósł, że Trybunał Konstytucyjny źle odczytał zarzuty sformułowane w skardze konstytucyjnej. Ich istotą nie był bowiem brak możliwości poddania kontroli sądów administracyjnych samego wyniku kontroli, ale przeprowadzenia postępowania kontrolnego w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych w spółce jawnej niebędącej podatnikiem tego podatku.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Na podstawie art. 138 w związku z art. 139 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 1064, ze zm.; dalej: ustawa o TK z 2015 r.) z dniem 30 sierpnia 2015 r. utraciła moc ustawa z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, ze zm.; dalej: ustawa o TK). Zgodnie z art. 134 pkt 1 ustawy o TK z 2015 r. w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy w postępowaniu przed Trybunałem w zakresie dotyczącym wstępnego rozpoznania stosuje się przepisy dotychczasowe, tzn. przepisy ustawy o TK. Rozpatrywana skarga konstytucyjna została wniesiona przed dniem wejścia w życie ustawy o TK z 2015 r., dlatego do jej wstępnej kontroli – także na etapie zażalenia – zastosowanie mają przepisy ustawy o TK.

Zgodnie z art. 36 ust. 4 w związku z art. 49 ustawy o TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 25 ust. 1 pkt 3 lit. b w związku z art. 36 ust. 6 i 7 oraz z art. 49 ustawy o TK). Trybunał Konstytucyjny bada w szczególności, czy w zaskarżonym postanowieniu prawidłowo stwierdził istnienie przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu. Oznacza to, że na etapie rozpoznania zażalenia Trybunał analizuje przede wszystkim te zarzuty, które mogą podważyć trafność ustaleń przyjętych za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że postanowienie o odmowie nadania rozpatrywanej skardze konstytucyjnej dalszego biegu jest prawidłowe, a zarzuty sformułowane w zażaleniu nie zasługują na uwzględnienie. Wniesione zażalenie w żadnej mierze nie podważyło bowiem zasadności argumentów przytoczonych w zaskarżonym postanowieniu.

We wniesionym środku odwoławczym skarżąca podniosła, że zarzuty sformułowane w skardze nie dotyczyły braku możliwości poddania kontroli sądów administracyjnych wydanego w sprawie spółki wyniku kontroli lecz faktu wszczęcia czynności kontrolnych, co – zdaniem spółki – nastąpiło bez podstawy prawnej. Skarżąca podniosła, że skoro nie posiada statusu podatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, to w przypadku wykorzystania wyniku kontroli w dalszym postępowaniu, które – w jej przekonaniu – będzie prowadzone w odniesieniu do innych podmiotów (tj. wspólników spółki będących podatnikami podatku dochodowego), nie będzie mogła kwestionować zawartych w nim ustaleń.

Trybunał Konstytucyjny przypomina, że jak wynika z akt sprawy dołączonych do skargi konstytucyjnej, postępowanie kontrolne prowadzone w spółce i zakończone wydaniem wyniku kontroli dotyczyło nie tylko rzetelności deklarowanych przychodów i kosztów w podatku dochodowym od osób fizycznych, ale również prawidłowości obliczania, pobierania i odprowadzania zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za 2007 r. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, że przedmiotem kontroli objęto m.in. wywiązywanie się przez skarżącą z obowiązków płatnika (a nie podatnika) podatku dochodowego od osób fizycznych. Tym samym nie można przyjąć, że przepisy ustawy z dnia 28 września o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214 ze zm.; dalej: u.k.s.) nie pozwalają na przeprowadzenie kontroli w spółce jawnej będącej zakładem pracy zobowiązanym w myśl art. 31 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, ze zm.) obliczać i pobierać w ciągu roku zaliczki na podatek dochodowy od osób, które uzyskują przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej lub spółdzielczego stosunku pracy, zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacane przez zakład pracy. Wskazuje na to treść art. 4 ust. 2 u.k.s., w myśl którego kontroli skarbowej podlegają także płatnicy i inkasenci podatków i innych należności, o których mowa

w art. 2 ust. 1 pkt 1 u.k.s. (tj. podatków stanowiących dochód budżetu państwa). Tym samym argumentację zawartą w zażaleniu należało uznać za nietrafną.

Trybunał w obecnym składzie uznaje, że skarżąca nie podważyła przesłanek odmowy nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej. W związku z powyższym – na podstawie art. 49 w związku z art. 36 ust. 7 ustawy o TK – Trybunał Konstytucyjny zażalenia nie uwzględnił.